

SCRIPTIE
JONG NEDERLAND

door

Gildeleider J.L.C.M. van de Burgt.

Herpen, oktober 1965.

I N H O U D S O P G A V E.

- Hoofdstuk 1. A. Inleiding.
 B. Een brokje geschiedenis.
 C. Algemene methodiek.
- Hoofdstuk 2. Regels en Richtlijnen.
 A. Opbouw van Jong Nederland.
 B. Het Uniform.
 C. Leidingvorming.
- Hoofdstuk 3. Jongens van Jong Nederland.
 A. Rakkers.
 B. Junioren.
 C. Senioren.
- Hoofdstuk 4. "Contact".
- Hoofdstuk 5. Persoonlijke visie.

Hoofdstuk 1.

A. Inleiding.

Het spreekwoord "Waar het hart vol van is loopt de mond van over", vind ik vooral van toepassing op de tegenwoordige jeugd.

De kinderen van nu zijn veel openhartiger dan vroeger. Het kleine hart was - vroeger en nu - boordevol, maar vroeger was er nog te weinig begrip voor de woorden, die het kind uitte.

Tegenwoordig is het gelukkig anders. Wat er in die kleine geesten leeft, krijgt steeds meer de aandacht van de grote mensen.

Men gaat m.i. steeds meer beseffen, dat het kinderleven een soort "maatschappij" op zich is.

Kinderen gaan om met kinderen in het spel, wat voor hen het geliefdste middel is om kind te zijn - waarvan het kind zich echter niet bewust is. Om het volledig kind te laten zijn heeft de volwassene de onvermijdelijke hulp en leiding.

De vrije tijd van de tegenwoordige jeugd moet gevuld worden. Als de school uit is, speelt het kind samen met andere van zijn leeftijd. Soms blijft dit spel achterwege en vervelen ze zich. Vooral lichamelijk maar ook geestelijk vraagt het kind om beweging. Het wil tikkertje spelen, voetballen, touwtje springen maar ook boetsen, verzamelen, luisteren naar een spannend verhaal.

"Jong Nederland" nu is een jeugdorganisatie, die zoveel mogelijk die activiteiten wil beoefenen, die het kind in zijn vrije tijd beoefent of graag zou beoefenen als het er de gelegenheid voor zou krijgen, aldus de handleiding van J.N. "Sta Klaar".

Ik vind deze stelling zeer goed vooral in deze zo bewogen maatschappij.

Persoonlijk heeft het me altijd geboeid leider te zijn in zo'n jeugdbeweging, die de jeugd die kansen biedt. Het is een genot te ervaren dat de jongens opgaan in het spel.

Een spel dat aansluit bij het verlangen van de jongen. De leider is het, die hier omgaat met levend materiaal. Ik vind het, ondanks enkele moeilijkheden, heerlijk in Jong Nederland werkzaam te zijn. Dit is ook de reden waarom ik deze scriptie wijd aan Jong Nederland.

Het is een gezonde jeugdbeweging, die in het volle leven van de tegenwoordige jeugd onmisbaar is geworden.

B. Een brokje geschiedenis.

Jong Nederland is op 6 december 1944 voor het eerst in het bisdom Roermond opgericht. Vanaf het begin heeft deze beweging beoogd iets nieuws te zijn en te betekenen voor de jeugd van Nederland: van Jong Nederland.

Toen in maart 1945 geheel Nederland bevrijd was van de onderdrukkers waren er al op verschillende plaatsen J.N.-groepen ontstaan. Er werd in het begin veel aandacht besteed aan Sport. De eerste toernooien waren echte sporttoernooien.

Veel later zijn de andere toernooien in zwang gekomen.

In 1957 werden belangrijke regels opgesteld en ingevoerd: J.N. kreeg een nieuw uniform, een nieuwe wet, een nieuw leiders- en jongensblad en de namen, zoals ze er nu nog zijn, werden vastgesteld. In 1962 werd J.N. nationaal volledig zelfstandig. Het had zich helemaal losgemaakt van de verkenner, waar het in het begin mee vergroeid was. Elk jaar verandert er wel iets of komt er iets nieuws bij. In 1963 werd er zelfs een speciale krant voor J.N. uitgegeven en in 1966 werd de wet afgeschaft daar deze haar betekenis had verloren.

C. Algemene Methodiek.

Als we een globale indeling maken in de verschillende vormen van katholieke jeugdbewegingen, onderscheiden we:

1. De katholieke jeugdbeweging voor jongens. Deze bestaat uit:

- Verkenner
- Jong Nederland
- Jongensclubwerk

2. Het katholieke meisjesjeugdwerk, bestaande uit:

- Nederlandse gidsenbeweging
- Katholiek Meisjesgilde (K.M.G.)
- Katholiek Meisjesclubwerk

Al deze bewegingen hebben weer hun eigen indeling en methodiek. De verkenner zijn b.v. verdeeld in zeeverkenner, landverkenner en luchtverkenner, terwijl het jongensclubwerk een andere methodiek heeft dan b.v. Jong Nederland.

De bovengenoemde verenigingen zijn alle verbonden in de federatie die in 1962 in het leven is geroepen n.l. de Stichting Katholiek Jeugdwerk voor jongens en meisjes. De methodiek van Jong Nederland drukt haar eigen stempel op de federatie.

Zij biedt voor de jongens de mogelijkheid tot spelen die vooral tot uiting komt in sport, creativiteit en buitenleven.

Jong Nederland bestaat uit:

- Rakkers, jongens van 8 tot 12 jaar.
- Junior, jongens van 12 " 15 jaar.
- Senioren, jongens van 15 " 18 jaar.

De leiders van de rakkers en de leiders van de junior en senioren maken voor iedere week een programma op, dat uitgaat van de interesse van de jongens. J.N. kent niet de strakke methodische opzet. De algemene richtlijnen worden door de methodiek aan gegeven, doch de leiding mag deze naar eigen keuze verwerken in haar programma.

"De vrijheid van programmeren biedt haar alle kansen, maar het houdt tevens in dat zij zelf inventief, boeiend en fantasievol moeten zijn. Deze eisen o.a. worden er aan de leiders en leiders gesteld," aldus het jaarverslag sept. '62-'63 van het Kath. Jeugdwerk voor jongens en meisjes in het bisdom 's-Hertogenbosch.

De allereerste opzet van Jong Nederland is, dat de jongens zelf aan bod komen en dat ze de kans krijgen hun eigen leven te leiden en gestalte te geven aan hun eigen ideeën en initiatieven, waarbij ze geholpen worden door de leiding.

Zoals hierboven al beschreven staat zijn er in het programma van J.N. vooral 3 "soorten" activiteiten n.l. sport, creativiteit en buitenleven.

Sport. Voorop staat de sport waarin niet de individuele persoon zijn prestaties kan meten met de ander, maar waarin hij samen met de anderen streeft naar een gezonde spelmentaliteit. Groepen kunnen tegen groepen sporten beoefenen zoals kastie, volleybal, handbal maar ook estafetten en kringspelen e.a.
Een belangrijk onderdeel van de sport zijn de toernooien.

Het creatieve element stelt de jongen in staat zijn scheppend vermogen te ontwikkelen. Creativiteit bestaat uit vrij acteren, meestal in de vorm van voordoen en raden, handenarbeid, b.v. klei, figuurzagen, poppen maken, tekenen, knippen en muziek waarin evenals bij de sport een gezellige sfeer moet ontstaan. Zodat er, omdat sport en creativiteit door dezelfde jongens beoefend worden, een wederzijdse wisselwerking ontstaat en eennijdigheid in prestaties wordt tegengegaan.

Buitenleven. Het buitenleven is ook van grote betekenis vooral omdat, de jongens een sterk gemeenschapsgevoel geeft. Deze gemeenschapsvorming ontwikkelt zich sterk op het kamp of bivak. De jongens gaan de hele dag met elkaar om terwijl men anders slechts ongeveer twee uurtjes in de week bij elkaar is. Andere vormen van buitenleven zijn: wandel- en speurtochten, de speciale weekenden in tenten of in een blokhut en last-but-not-least in de centrale kampen en bivakken, waar groepen van verschillende gilden onder één centrale leiding enkele dagen met elkaar hun krachten meten op sport- of cultureel gebied.

Prestatiekaarten en toernooien.

Een belangrijk hulpmiddel, dat zal leiden tot het zo goed mogelijk spelen in J.N. zijn de prestatiekaarten en de toernooien. Het zijn a.h.w. de toppen van bergen waar naar toe geklommen moet worden. De prestatiekaarten geven enkele prestaties aan, die de jongens moeten uitvoeren. Als dit met goed resultaat gebeurt wordt de prestatie afgetekend door de leider.
Is bijvoorbeeld prestatiekaart 3e klas helemaal afgetekend dan ontvangt de jongen het rode koord. Voor de 2e klas het rood-witte koord en voor de 1e klas het rood-wit-blauwe koord.
Het spreekt vanzelf dat de prestaties dan steeds moeilijker worden. Ook bij de ridders kent J.N. de zogenaamde ridderskaarten.
De steeds terugkerende toernooien in district, diocesaan of nationaal verband herinneren de jongens er als het ware telkens aan dat ze ook op hun eigen groepsbijeenkomst niet bij de pakken kunnen gaan neerzitten, maar dat er flink voor getraind moet worden.

+++++

Hoofdstuk 2.

REGELS EN RICHTLIJNEN.

A. De opbouw van Jong Nederland.

Uit het voorgaande is wel gebleken, dat Jong Nederland vrij is in haar doen en laten wat betreft de programma's van de verschillende plaatselijke groepen. Toch zijn er ook in deze jeugdbeweging regels en richtlijnen die het bestaan van Jong Nederland verzekeren. Deze beweging is voortdurend aan veranderingen onderhevig, wat betekent dat ze ook steeds in ontwikkeling is.

Zoals we reeds opgemerkt hebben bestaat Jong Nederland uit rakkers, junioren en senioren die elk groepen vormen. De groep wordt verdeeld in 3 à 4 vendels, die elk bestaan uit 6 à 8 jongens. De rakkersgroep bestaat uit 3 à 4 zwarmen waaruit de jongens zelf hun aanvoerder kiezen. Aan het hoofd van een vendel (junioren en senioren) staat een vendelleider die het vendel vertegenwoordigt op de groepsraad. De vendelleider wordt door de jongens zelf uit hun midden gekozen. De gehele groep (junioren en senioren) staat onder leiding van de hopman, die geassisteerd wordt door een of meer vaandrags. De rakkersgroep staat onder leiding van de akka, geassisteerd door een of meer assistentleiders die namen dragen zoals Bataki, Flamea, Froda.

De diverse groepen tezamen vormen de parochiële afdeling, het zogenaamde gilde. Het gilde staat onder leiding van de gildeleider (G.L.) en de aalmoezenier. Alle gilden uit een bepaalde streek of stad vormen een district met aan het hoofd de districtscommissaris (D.C.) met zijn assistenten, de A.D.C., A.D.C.R. en de D.A. (districtsaalmoezenier).

De D.C. roept op bepaalde tijden de districtsraad bijeen, waarin de belangen, programma's en organisaties van sporttoernooien en culturele wedstrijden en andere aangelegenheden van het gehele district worden besproken.

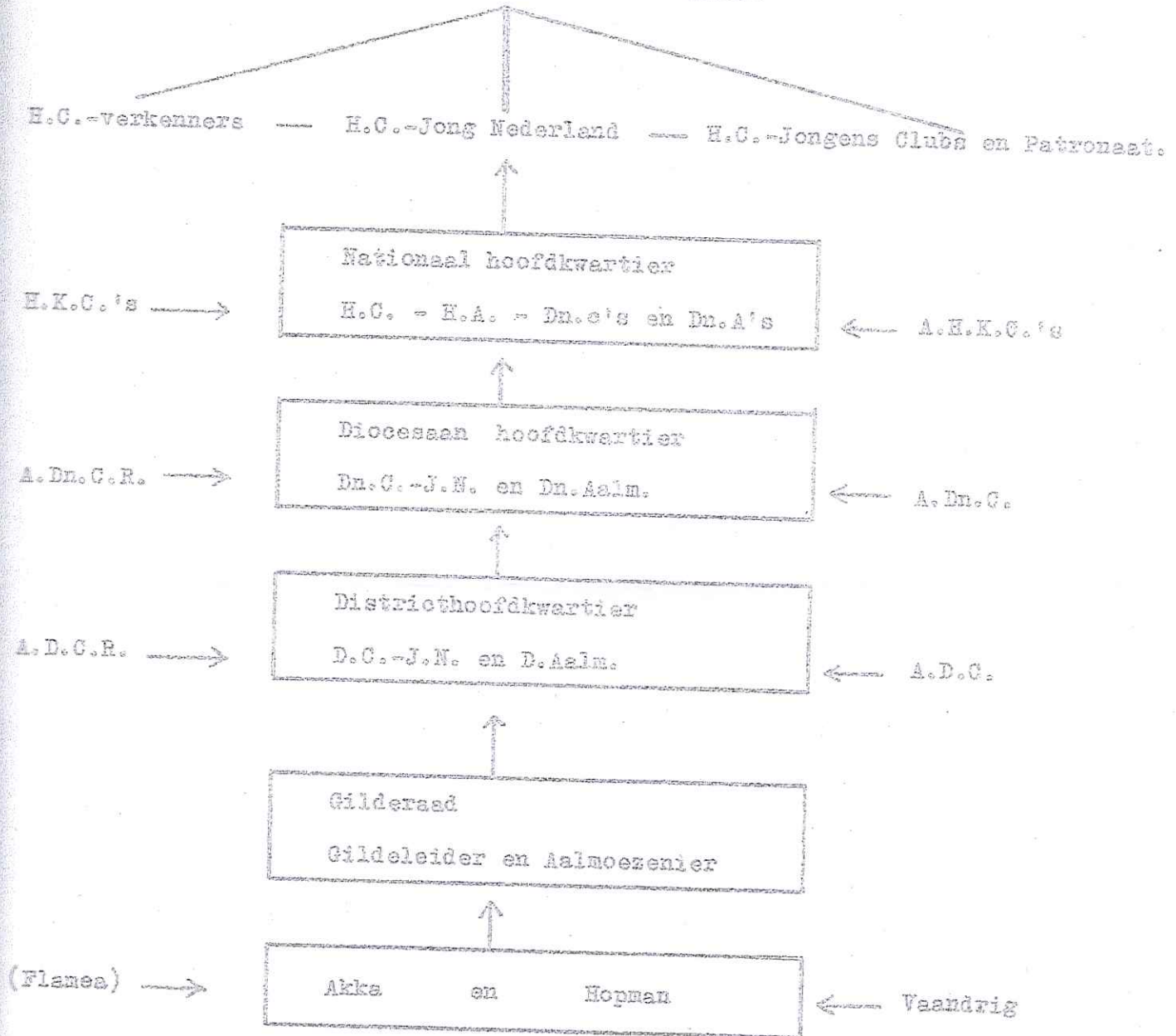
De D.C.'s komen van tijd tot tijd bij elkaar op de diocesane J.N.-raad. Aan het hoofd hiervan staat de diocesaan commissaris (Du.C.) en de diocesaan aalmoezenier (Du.A.). De diocesane commissarissen en aalmoezeniers vormen tenslotte onder leiding van de hoofdcmissaris (H.C.) en de hoofdaalmoezenier (H.A.) de nationale J.N.-raad. Evenals het district kent het diocees en het nationaal hoofdkwartier zijn assistenten voor de rakkers, de sport buitenleven, de training, cursusvorming, enz.

De opbouw van de K.J.B. loopt parallel met die van Jong Nederland. Ook zij is dus zowel in het gilde als de landelijke leiding vertegenwoordigd.

Op de volgende bladzijde ziet u een overzicht van het voorgaande.

CENTRAAL BESTUUR KATHOLIEKE JEUGDBEWEGING.

Voorzitter en hoofdaalmoezenier.

B. Het Uniform.

Elk lid van Jong Nederland draagt tijdens de bijeenkomst of speciale gelegenheden een uniform.

Het shirt is khakikleur, de das groen evenals de ribfluwelen broek. De riem is naturelkleurig terwijl de kousen weer de khakikleur hebben.

Soms draagt men ook een zwarte baret doch dit is geen voorschrift.

Als onderscheidingstekens draagt de jongen het rode koord voor de 3e klas prestatiekaart, voor de 2e klas het rood-witte koord en de 1e klas het rood-wit-blauwe koord.

Op de linkerborstzak wordt bij de installatie van de jongens en ook van de leiding het leeuwte opgespeld als zinnebeeld van moed en als kenteken van Jong Nederland. Op de rechterborstzak wordt het kruis aangebracht, het embleem van de katholieke jeugdbeweging.

De leiding draagt op de epauletten groene, rode, zilveren of gouden bandjes al naar gelang de functie, die hij in Jong Nederland vervult.

Wie de krooncursus met goed gevolg heeft afgelegd krijgt op de linkermouw het zilveren of gouden kroontje.

Het tienjaren-speldje is een teken, dat men zich tien jaar lang verdienstelijk heeft gemaakt ten behoeve van de jeugdbeweging.

Toch minstens wel een speldje waarde, dacht ik!

C. Leidersvorming.

In de huidige vorm van jeugdbeweging is het normaal dat de jonge man die zijn vrije tijd beschikbaar stelt om als werkelijke leider in de groep op te treden, zich ook bekwaamt om zijn taak zo goed mogelijk te vervullen.

Voor het verkrijgen van een volmacht om op te treden als gildeleider, hopman of vaandrig is het voorschrift een inleidingscursus te volgen die gegeven wordt door de diocesane leiding.

Dit geldt ook voor de rekkerleidsters.

De cursist moet minstens 18 jaar oud zijn. Deze cursus heeft tot doel de aspirant-leider(stor) vertrouwd te maken met het wezen, het doel en programma van de beweging en hem de eerste praktische training te geven.

De volmacht wordt met het fiat van de districts- en diocesane leiding via het nationaal hoofdkwartier verstrekt. Hier wordt men dan als leider ingeschreven. Een inleidingscursus bestaat uit drie weekends.

Om op te treden als hopman moet men minstens 21 jaar zijn en als gildeleider minstens 25 jaar. Na het verkrijgen van de volmacht wordt de leid(st)er geïnstalleerd voor de eigen groep door de gildeleider, deze wordt door de districts-commissaris geïnstalleerd.

Voor het leiden van een kamp of bivak is het kampbrevet vereist en moet men 21 jaar oud zijn. Hiervoor wordt een speciale cursus gegeven de zgn. kampcursus, die 2 weekends duurt.

De Krooncursus vormt tenslotte het ideaal van elke leider of leidster. Het is als het ware de bekroning van het werken in Jong Nederland. Deze cursus wordt elk jaar een of twee keer gehouden en duurt een volle week.

Bij de vorming in ruimere zin behoort ook de vele lectuur die door het nationaal hoofdkwartier wordt verstrekt.

Allereerst het maandblad "IDEE" dat elke ingeschreven leider en leidster ontvangt en waarin veel ideeën en tips worden gegeven.

Hierin staan ook soms morele kwesties b.v. "Een priester op kamp?", "Een gemengde groep?". Dit blad is een uitgave van het K.M.G., de J.C.'s en M.C.'s en J.N.

Bij de 1e, 2e en 3e klas prestatiekaarten bestaan handleidingen die de leiding een richtlijn geven bij het geven en laten behalen van deze prestaties.

Het "Kamp en bivakboek" van J.N. geeft een duidelijk beeld omtrent het kamp of bivak.

In deze scriptie is reeds verwezen naar de handleiding voor Jong Nederland: "sta klaar". Dit boekje ontvangt elke leider en leidster na de inleidingscursus. Hierin staat de eigenlijke methodiek van Jong Nederland. In januari 1966 verschijnt een nieuwe herziene "Sta klaar".

Er bestaat een speciaal handboek voor de leidsters: Het Rakkersboek, dat op zeer juiste wijze aangeeft hoe de rakker is en hoe de leidster kan aansluiten bij de verlangens van deze jongen.

Verder is er nog veel literatuur op het gebied van spel, handenarbeid, toneel enz. ten behoeve van het jongdwerk, zoals bijv.:

"Schimmenapfel" door Joop Coenen.

"Prisma Spelenboek" van L.A. Daane.

"Vrolijke Vertellingen" door G. Bomans.

"Ons Lekenapfel" door G. Bomans enz. enz.

Hoofdstuk 3.

JONGENS VAN JONG NEDERLAND.

Wanneer we over een beweging spreken gaat onze aandacht allereerst toch wel uit naar de leden zelf. Toch meen ik er goed aan gedaan te hebben eerst een algemeen beeld te geven van de methodiek en de opbouw van een grote en gezonde jeugdbeweging: Jong Nederland. Het is een nationale organisatie, die in de veeleisende en gecompliceerde maatschappij van tegenwoordig belangrijk zo niet onmisbaar werk verricht. De jongens, die later lid van deze maatschappij worden, zullen in de jeugdbeweging al een beetje ervaren op welke manier ze met anderen kunnen omgaan en vooral samenwerken om een bepaald doel te bereiken.

Jong Nederland wil zo'n jeugdbeweging zijn. Zij wil de mogelijkheden scheppen om het voor een jongen van 8 tot ongeveer 17 jaar zo prettig en plezierig mogelijk te maken.

De mogelijkheden die geboden worden zijn afhankelijk van de leeftijd.

A. De Rakkers.

De rakkers kunnen zich uitleven in een voor de junioren of senioren onnozel spel. De methodiek sluit zich daarom aan bij de echte "rakker" in de letterlijke betekenis van het woord.

Het "Rakkersboek", handboek voor de leidster, bevat een groot aantal spelmogelijkheden waaruit de leidster een vrije keuze kan maken. De rakkers hebben op de eerste plaats behoefte aan beweging. Hij is daarbij zeer fantasieerijk. Deze elementen vinden hun uiting in het illusiespel b.v. Jagerbal of "Schipper mag ik overvaren", waarin de jongens resp. konijnen en boten zijn.

De jongen van 8 tot 12 jaar is ook een echte verzamelaar. Hij brengt suikerzakjes, lucifermerken, sigarenbandjes, postzegels, speldjes e.d. mee naar de bijeenkomst.

De leidster beantwoordt deze drang tot verzamelen door een groot plakboek aan te leggen.

Ook het simpele vertellen zal de jongen van die leeftijd boeien omdat hij met zijn fantasie opgaat in het spannende verhaal.

De rakker is openhartig. Bij het bootsen van een figuur legt hij zijn innerlijke gevoelens neer d.m.v. gevoelige lijnen, ruwe vlakken of strakke, stugge lijnen.

De rakker heeft weinig groepsbesef en ook zijn doorzettingsvermogen is nog gering. Het programma zal gevarieerd zijn en ook de persoonlijke prestatie zal aandacht krijgen bij de leidster. Tegen het eind van de rakkertijd zullen ze langzamerhand toch bemerken, dat ze groepsgewijs meer kunnen presteren dan individueel. Dit uit zich vooral in de sport b.v. bij handbal of trefbal; door samenspel maken ze meer punten dan alleen, ieder voor zich.

De spelen en activiteiten sluiten dus geheel aan bij het karakter van de rakker, die uiteindelijk het verlangen krijgt te worden "gepromoveerd" tot junior

B. Junioren.

Als de jongens bij de junioren komen zijn ze ongeveer 11 jaar oud. De leiding bepaalt of een rakker geschikt is tot zijn groep toegelaten te worden of niet.

De vendelvorming is een van de belangrijkste handelingen, die de leider stelt wanneer hij met een nieuwe groep start. We weten immers dat de jongens op deze leeftijd graag clubjes vormen. Het is daarom dus belangrijk dat ze zelf hun vendels vormen. In het vendel, een groepje van 6 à 8 jongens, zullen zij zich thuis voelen onder hun vrienden, waarmee ze graag sporten en op avontuur uitgaan.

Diezelfde vrijheid wordt hun ook geboden bij het kiezen van de vendelleider. Het is mede de opzet van de methodiek dat de jongens in dit soort zaken het vrij-zijn binnen de jeugdbeweging zullen ervaren.

Anderzijds zullen deze jongens graag de regels die hun gesteld worden opvolgen; "Sta Klaar", de handleiding voor J.N., spreekt van "de bekende 3 S"-en namelijk stipt, snel en stil! De jongens zullen het waarderen als dit van hen gevraagd wordt.

Ook zal de belangstelling van deze jongens uitgaan naar de prestatiekaarten. Door samenspel en aanmoediging zullen ze tot werkelijke prestaties komen.

Om te achterhalen wat de jongens het meest interesseert wordt het programma samen met hen samengesteld op de groepsraad.

Er zijn bepaalde spelen die hen bijzonder interesseren, andere die er niet meer "ingaan".

Elke jongen verwacht iets van de jeugdbeweging en speciaal de "afzijdige jongen" moet de meeste aandacht krijgen van de leider. Alle jongens willen vertrouwd worden en een goed J.N.-leider zal dit aangrijpen om ook zelf-vertrouwen te winnen bij de jongens. Vooral in de "crisisperiode" op 14-15-jarige leeftijd worden vooral die activiteiten gedaan die de jongens dan het meest boeien. De leider zal veel door de vingers moeten zien maar hij zal daardoor langer het vertrouwen behouden.

De sport neemt voor de junioren wel de belangrijkste plaats in. Spelen als kastie, slagbal en honkbal evenals het gewone voetbal worden dan ook "fel" beoefend. Maar ook hun creatievermogen krijgt de vrije loop in het vrij acteren e.d. dat tot fantastische resultaten leidt, vooral tijdens de bonte ring of kampvuur. Deze jongens beginnen te voelen dat ze ook wat kunnen presteren. Dit geeft het eigen cachet aan hun groep.

C. Senioren.

De leider zal bij deze jongen van 15 tot 18 jaar nog meer op zijn qui-vive moeten zijn dan bij de junioren, wil hij het vertrouwen niet verliezen. Hun critiek, die ze hebben op alles wat zij meemaken en ondervinden, zal de leider moeten horen. Ze zullen soms zonder uniform op de bijeenkomst verschijnen; ze durven eerlijker te zeggen waar het op staat, zij het dan soms op een onbeholpen of brutale manier. De leider zal daarvoor eerder respect moeten tonen dan zijn misnoegen laten blijken. Ze houden niet meer van dat "kinderachtige" gedoe, zoals bij de rakkers en junioren. Ze krijgen de kans meer zelfstandig werk te doen. De activiteiten zijn grootser.

Ze mogen iets doen wat de junioren of rakkers nog niet mogen. Ze worden bijvoorbeeld gedropt, doen aan een fietsrally mee of maken een mackette of bandopname. Soms zetten ze een speurtocht uit voor de rakkers of junioren.

Ze gaan er trots op als ze zelf een Vlaamse Kermis of "sportdag" in elkaar mogen zetten op kamp of weekend. Men zal dus veel zelfstandigheid gegeven worden, die zij later zo hard nodig hebben.

De jongens zullen meer geboeid worden in Jong Nederland als hun leider een behoorlijk technische vaardigheid heeft in de activiteiten zoals bijvoorbeeld in de werking van een radio, bandrecorder. Maar ook in de sport moet de leider een technische vaardigheid hebben. De methodiek doelt op techniek in engere zin: de creatieve vaardigheid (boetseren e.d.) en in de sportspelen (kastie) dus die activiteiten waarmee Jong Nederland een groot aantal jongens meent te kunnen helpen.

Ook zal hun "ernstig werk" geboden worden. Voorbeelden hiervan zijn: het groepsgesprek over een of ander actueel onderwerp o.a. rassen-discriminatie, Verhouding Rusland - China, of allerlei akties ondernemen o.a. St. Nicolaas, Kermis.

+++++

Elk jaar worden ook de Culturele Wedstrijden gehouden in het district en diocesis. De onderwerpen zijn elk jaar verschillend. Ik noem enkele voorbeelden: bandopname, krant, maquette, grote plakplaat, (vrij) toneel e.d.

Voor de rakkers wordt een speciale "rakkerdag" georganiseerd. Deze blijft beperkt tot het district en laat de jongens door middel van spelen ervaren, dat het echt fijn is Jong Nederlander te zijn. Verder kent Jong Nederland het aanvoerdersweekend (rakkers) en het Vendelleiders-weekend (juniores en seniores). Dit weekend bestaat weer uit een gezellig samenzijn dat door het spel bevorderd wordt. Door middel van gesprek en dialoog wordt hen verteld wat het inhoudt aanvoerder of vendelleider te zijn. Jong Nederland wil bewust vorming geven, zij het dan op een speelse manier. Ze wil leren zo goed mogelijk te spelen.

Hoofdstuk 5.

PERSOONLIJKE VISIE.

Terwijl ik dit schrijf, ben ik 3 jaar werkzaam in de Jong Nederlandgroep in Herpen. Mijn visie zal dus hoofdzakelijk berusten op persoonlijke ervaring. Er zijn mooie en minder mooie dingen aan het jeugdwerk verbonden. Het is heerlijk om een kamp te leiden en te zien hoe de jongens zich vermaken bijvoorbeeld op een zelfgemaakte Vlaamse Kermis (Zomerkamp in Vierlingsbeek). In een avondspel merk je hoe bang ze zijn en dingen zeggen, die in het dagelijks leven niet gezegd worden: bij het opsporen van een "ontvoerde" jongen, zei een jongen die dicht naast me op de grond lag: "Als Onze Lieve Heer het zo wil, dan zal het zo wel moeten."

Je merkt soms hoe hun creativiteit soms grote hoogten behaalt: geïmproviseerd toneelstukje van 5 leden werd bekroond met de 1e prijs op het diocesane toernooi in Vught.

Zelfs als de omstandigheden minder prettig zijn, weten ze hun goed humeur te bewaren: winterweekend in een blokhut met stukgegooide ruiten. Er zijn echter ook minder leuke dingen, vooral het tekort aan leiding. Het zal wel duidelijk zijn, dat in onze moderne tijd dit probleem steeds groter zal gaan worden. Er worden hogere eisen gesteld aan de jongeman. Onze groep kampt op het ogenblik met een nijpend tekort aan leiders. Dit komt de jongens en dus Jong Nederland niet ten goede. Het financiële probleem noopt soms ook tot kalmer aandoen. De idealen die samen met de jongens gesteld worden, kunnen soms wegens beide problemen niet verwezenlijkt worden.

Na het woord "Idealen" gevallen is, wil ik, hierbij aansluitend, mijn visie geven op de toekomst. Idealen die nu gesteld worden, hebben weinig vat meer op de jongens. Hierbij gaat het vooral om jongens van 15 tot 16 jaar. In hoofdstuk 3 onder B in deze scriptie heb ik al gesproken van de "crisisperiode". Mijns inziens treedt deze crisis nu vroeger op en draagt zij een ander cachet dan voor een 10-tal jaren terug.

Evenals de puberteit tegenwoordig, vroeger begint zal ook deze periode, die in feite dezelfde is, vroeger aan de dag treden. Dat het een en ander cachet draagt, concludeer ik uit het feit, dat de totale jeugd van nu anders is, andere verlangens heeft, of misschien geen verlangens heeft. De jeugd van nu draagt een steeds sterker passief karakter. Ze wil levensvreugde ondergaan en niet meer actief bewerkstellingen. Denk bijvoorbeeld eens aan de zangkunst, t.v., film, jeugdtoneelgezelschappen en jeugdvoetbal. Ook hier bevestigen natuurlijk de uitzonderingen de regel. Voor de jeugdbeweging is dit een algemeen probleem.

Wat wil de jeugd? Het is volgens mij een zoeken naar activiteiten die de moderne jeugd aanspreekt: "take the people where they are". De jeugdbeweging zal dus veranderen in sommige aspecten, maar daar is het ook een "beweging" voor.

Ik hoop, dat de jeugdbeweging, die in de maatschappij niet weg te denken is, ook hier haar mogelijkheden biedt.

J.L.C.M. van de Burgt.